

należy celem uzasadnienia odnośnych twierdzeń powołać się w protokole kontroli w miarę możliwości na odpowiednie przepisy prawa, zarządzenia, instrukcje lub dokumenty urzędowe.

§ 24. Protokół kontroli powinien w szczególności zawierać:

- imię, nazwisko i stanowisko służbowe przeprowadzającego kontrolę, uzasadnienia kontroli, czas trwania kontroli oraz datę sporządzenia protokołu,
- nazwę kontrolowanej jednostki oraz okres objęty kontrolą,
- imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób asystujących i udzielających wyjaśnień w toku kontroli,
- obiektywnie, jasno i wyczerpująco stwierdzone w toku kontroli fakty w oparciu o dokumenty, wyjaśnienia osób interesowanych i zeznań świadków oraz naocznie stwierdzony faktyczny stan rzeczy,
- stwierdzenie, czy do protokołu nie wniesiono zastrzeżeń oraz że odpis protokołu pozostawiono w jednostce kontrolowanej,
- wykaz załączników do protokołu,
- podpisy: kontrolującego (kontrolujących), osób biorących udział w kontroli, kierownika jednostki kontrolowanej, względnie kierownika kontrolowanego działu i osób asystujących przy kontroli.

§ 25. 1. W razie odmowy podpisania protokołu przez osoby asystujące przy kontroli lub przez kierownictwo jednostki kontrolowanej — osoby te obowiązane są zamieścić pod protokołem wzmiankę o przyczynach odmowy podpisania protokołu.

Gdyby motywy odmowy uzasadniały uzupełniające skontrolowanie kwestionowanych fragmentów protokołu, kontrolujący winien tego dokonać, nadmieniając o tym w protokole.

W razie odmowy podania motywów, przeprowadzający kontrolę stwierdza to w protokole.

2. Przedstawicielom jednostek kontrolowanych oraz osobom udzielającym wyjaśnień przysługuje prawo wnoszenia uwag i wyjaśnień do protokołu kontroli, nadto mogą składać pisemne wyjaśnienia do protokołu.

§ 26. Przeprowadzający kontrolę przekazuje protokół wraz z wnioskiem pokontrolnym oraz innymi materiałami kontrolnymi właściwemu organowi kontroli państwowej, który na tej podstawie wydaje dalsze zarządzenia.

V. SPRAWOZDANIE Z KONTROLI.

§ 27. Przeprowadzający kontrolę sporządza niezależnie od protokołu kontroli sprawozdanie, bezwzględnie po zakończeniu kontroli. Sprawozdanie jest dokumentem wewnętrznym Najwyższej Izby Kontroli i powinno zawierać:

- zakres spraw objętych kontrolą, zwięzły opis spostrzeżeń i uwag z przeprowadzonej kontroli, naświetlających charakterystyczne cechy działalności kontrolowanej jednostki,
- zwięzłe naświetlenie wyników kontroli oraz omówienie załączonych do protokołu tablic i wykazów,
- nie ujęte w protokole sprawy personalnej odpowiedzialności za stwierdzone uchybienia i poważniejsze usterki w działalności kontrolowanej jednostki,
- opinię, czy zakres kontroli i czas jej przeprowadzenia był dostateczny, przyczyny ewentualnego rozszerzenia zakresu lub przekroczenia czasu kontroli oraz celowość dalszych kontroli,
- szczegółowo opracowane wnioski pokontrolne, zawierające zasadniczą treść dla opracowania wystąpienia pokontrolnego.

VI. UCZESTNICTWO ORGANÓW NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI W KOMISJACH, POWOŁYWANYCH PRZEZ WŁADZĘ I URZĘDY PAŃSTWOWE ORAZ JEDNOSTKI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ.

§ 28. Organy kontroli Najwyższej Izby Kontroli mogą uczestniczyć:

- w pracach komisji powołanych przez władzę i urzędy państwowe lub jednostki gospodarki uspołecznionej dla wykonania określonych przepisami czynności w dziedzinie spraw finansowych i gospodarczych (odbiór dostaw i robót, ustalenia wartości majątku, uznanie majątku za niezdatny do użytku i spisanie go z ewidencji, sprzedaż lub wprowadzenie zmian w stanie majątku, ustalenie stanu inwentarza i jego wartości, zbadanie bilansów przedsiębiorstw, ustalenie rozmiaru strat, powstałych wskutek wypadków zawnionych i niezawnionych, przeprowadzenie rewizji w zakresie finansowo-gospodarczym itp.),

b) w przetargach na dostawy, roboty i usługi.

§ 29. Przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli nie wchodzi w skład komisji z prawem głosu decydującego. Ich podpisy na protokołach i uchwałach komisji oznaczają tylko stwierdzenie uczestnictwa w pracach komisji.

§ 30. Uczestnictwo przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli w komisjach ma na celu ochronę i zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa oraz kontrolowanie czynności komisji lub przebiegu przetargu pod względem zgodności postępowania z obowiązującymi przepisami, w szczególności przez:

- zgłaszanie zastrzeżeń do protokołu w razie podjęcia uchwał sprzecznych z celowością, gospodarnością, legalnością i rzetelnością w zakresie działalności finansowej, gospodarczej i organizacyjno-administracyjnej,
- zgłaszanie sprzeciwu do protokołu w razie domniemania, że Skarb Państwa może być narażony na straty.

§ 31. Przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli, uczestniczący w pracach komisji lub obecni przy postępowaniu przetargowym, składają właściwemu organowi kontroli pisemne sprawozdanie z dokonanych czynności i poczynionych spostrzeżeń.

§ 32. Uczestnictwo przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli w pracach komisji lub w przetargach zależy od uznania właściwego organu kontroli. Nieobecność przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli nie wstrzymuje działania komisji lub prowadzenia przetargu.

§ 33. 1. Zgłoszenie zastrzeżenia przez przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli powoduje wystąpienie właściwego organu kontroli w trybie art. 28, względnie postanowienie w trybie art. 29 ustawy o kontroli państwowej do władzy, która powołała komisję lub rozpięła przetarg.

2. Brak wystąpienia lub postanowienia, o którym mowa w pkt. 1, w ciągu 14-tu dni od daty zgłoszenia zastrzeżenia powoduje jego uchylenie.

§ 34. 1. Wniesienie sprzeciwu przez przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli powoduje niezwłoczne wstrzymanie wykonania uchwał komisji, z zachowaniem trybu dalszego postępowania, przewidzianego w § 33.

2. O wniesieniu sprzeciwu należy natychmiast powiadomić Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

VII. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 35. Z dniem wejścia w życie niniejszej instrukcji uchyla się ogólną instrukcję z dnia 11 grudnia 1922 r. o sposobie wykonywania kontroli przez kontrolę państwową (Monitor Polski Nr 267).

§ 36. Niniejsza instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

1138

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 sierpnia 1950 r.

w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Szkół Wyższych i Nauki.

§ 1. Nadaje się Ministerstwu Szkół Wyższych i Nauki tymczasowy statut organizacyjny, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1950 r. (poz. 1138).

TYMCZASOWY STATUT ORGANIZACYJNY MINISTERSTWA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

§ 1. Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki składa się z:

Gabinetu Ministra,
Departamentów: Planowania,
Kadr,
Spraw Młodzieży,
Nauki,
Studiów Technicznych,
Studiów Uniwersyteckich,
Studiów Ekonomicznych,
Studiów Rolnych, Weterynaryjnych i Leśnych,
Inwestycji,
Finansowo-Budżetowego.
Metod i Organizacji Nauczania
Kontroli.

B i u r :

§ 2. Gabinet Ministra składa się z:

Wydziałów: Prezydzialnego,
Prawno-Organizacyjnego,
Zagranicznego,

Biblioteki,
Kancelarii Głównej.

§ 3. Departament Planowania składa się z:

Wydziałów: Koordynacji Planów,
Planu Szkolenia,
Sprawozdawczości i Statystyki.

§ 4. Departament Kadr składa się z:

Wydziałów: Osobowego Pracowników Administracyjnych,
Samodzielnych Kadr Naukowych,
Pomocniczych Kadr Naukowych,
Ekonomiczno-Socjalnego,

Samodzielnego Referatu Paszportowego,
Ewidencji Pracowników.

§ 5. Departament Spraw Młodzieży składa się z:

Wydziałów: Rekrutacji i Kursów Przygotowawczych,
Stypendiów i Sprawności Studiów,
Domów Akademickich i Burs,

Samodzielnego Referatu Organizacji Młodzieżowych.

§ 6. Departament Nauki składa się z:

Wydziałów: Organizacji Nauki,
Kształcenia i Doskonalenia Kadr,
Organizacji Bibliotek Naukowych,
Wydawnictw i Podręczników.

§ 7. Departament Studiów Technicznych składa się z:

Wydziałów: Programu i Toku Studiów,
Spraw Bazy Materialnej,
Inspektorów i Ekspertów Programowych.

§ 8. Departament Studiów Uniwersyteckich składa się z:

Wydziałów: Programu i Toku Studiów,
Spraw Bazy Materialnej,
Inspektorów i Ekspertów Programowych.

§ 9. Departament Studiów Ekonomicznych — posiada organizację bezwydziałową. W skład Departamentu wchodzi również Inspektorzy i Eksperti Programowi.

§ 10. Departament Studiów Rolnych, Weterynaryjnych i Leśnych — posiada organizację bezwydziałową. W skład Departamentu wchodzi również Inspektorzy i Eksperti Programowi.

§ 11. Departament Inwestycji składa się z:

Wydziałów: Planowania Inwestycji,
Wykonawstwa Inwestycji,
Dokumentacji Technicznej,
Zaopatrzenia Inwestycyjnego,
Samodzielnego Referatu Sprawozdawczości Inwestycyjnej.

§ 12. Departament Finansowo-Gospodarczy składa się z:

Wydziałów: Finansowego,
Bilansów,
Budżetowego,
Zaopatrzenia,
Gospodarczego;

Samodzielnych Referatów:
Administracji Ośrodków i Kursów Szkoleniowych,
Majątków Doświadczalnych,
Samochodowego.

§ 13. Biuro Metod i Organizacji Nauczania składa się z:

Wydziałów: Organizacji Szkolnictwa Wyższego,
Koordynacji Programów Nauczania,
Przedmiotów Ideologicznych.

§ 14. Biuro Kontroli — posiada organizację bezwydziałową. W skład Biura wchodzi Zespół Inspektorów.

§ 15. W skład Departamentów i Biur, wymienionych w §§ 2—14, wchodzi Sekretariaty, które obejmują następujące sprawy:

- sporządzanie planów prac i sprawozdań ogólnych z działalności departamentu (biura),
- sprawy osobowe departamentu (biura),
- sprawy budżetowo-gospodarcze departamentu (biura),
- ewidencjonowanie zarządzeń normatywnych i zbiorów wydawnictw urzędowych,
- sprawy kancelaryjne departamentu (biura).

§ 16. Szczegółowy podział czynności pomiędzy Departamenty (Biura), Wydziały i Referaty ustali Minister Edukacji Wyższych i Nauki.

1139.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1950 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu Lekkiego oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Przemysłu Lekkiego.

Na podstawie pkt. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) oraz zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) — zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w resorcie Ministerstwa Przemysłu Lekkiego oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Przemysłu Lekkiego zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, jej organa — „organami kontroli”, zaś osoby powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli”.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach, zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp. Ministerstwa Przemysłu Lekkiego w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z punktem 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r., sprawowane są przez komórki fachowe — niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa nie mogą obejmować kontrolą planową i systematyczną jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

Organa te w uzasadnionych wypadkach mogą przeprowadzać w jednostce organizacyjnej, w skład której wchodzi, kontrole dorywcze na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej lub organu kontroli wyższego stopnia.

II. Organizacja kontroli.

§ 5. Organami kontroli są:

a) w Ministerstwie Przemysłu Lekkiego — Departament Kontroli, podległy bezpośrednio Ministrowi,

b) w instytucjach i przedsiębiorstwach typu centralnego, podległych bezpośrednio nadzorowi Ministra Przemysłu Lekkiego — Biura Kontroli lub Główne Inspektoraty Kontroli,

c) w przedsiębiorstwach, podległych przedsiębiorstwom typu centralnego — Inspektoraty Kontroli.

Minister Przemysłu Lekkiego po zasięgnięciu opinii Biura Kontroli i Nadzoru Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Finansów i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli wewnętrznej.

W razie konieczności — przy zachowaniu powyższego trybu — mogą być utworzone ekspozytury terytorialne Biur Kontroli i Głównych Inspektoratów Kontroli.

W powołanych w przyszłości urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach o dwu- i trzystopniowej strukturze organizacyjnej — będą tworzone organa kontroli wewnętrznej na podstawie każdorazowego zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego, wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

§ 6. Całością kontroli w Ministerstwie Przemysłu Lekkiego i jednostkach podległych w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania, wykonywania kontroli i sprawozdawczości kieruje Dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Lekkiego, odpowiedzialny przed Ministrem Przemysłu Lekkiego.

§ 7. Do szczególnych obowiązków i uprawnień Dyrektora Departamentu Kontroli Ministerstwa Przemysłu Lekkiego należy: